

og det saa ikke godt ud for Socialdemokratiet, hvis det var Syndikalister, der havde behersket disse Møder og havde givet Udtryk for deres Tanker gennem Resolutionerne. Men det er det heller ikke, det er Socialdemokrater, der har været til Stede paa disse Møder og har vedtaget disse Resolutioner.

Hvad angaar Spørgsmaalet om, at der, som af os ønsket, burde have været ydet Statstilskud direkte til Arbejdsløshedskasserne, da siger den højtærede Indenrigsminister, at Kasserne evner ikke selv at yde noget — det er vist meget rigtigt — og saa kan man — siger Ministeren — heller ikke mere gaa ud fra, at det er Forsikringsprincippet, der gør sig gældende, naar man nu kræver Statstilskud. Jeg synes imidlertid, at under de ekstraordinære Forhold, vi lever under, maatte man meget vel kunne se bort fra dette Forhold. Jeg oplyste før, at gennem Kontingent og paa anden Maade havde Arbejderne selv til de statsanerkendte Arbejdsløshedskasser ydet mere end 5 Mill. Kr. om Aaret. Jeg synes derfor, at der havde ikke været nogen Grund til at tage den Side med i Betragtning, om Kasserne ikke selv i Øjeblikket kunde yde mere; Statskassen kunde, synes jeg, under disse Forhold meget vel uden at bryde med Princippet, være traadt støttende til overfor Kasserne og kunde have sat disse i Stand til at yde et større Beløb, end de yder for Tiden.

Formanden: Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Henriette Crone: Den højtærede Indenrigsminister bebrejdede Arbejdsløshedskasserne, at de ikke under den gode Arbejdsperiode, som havde hersket, havde søgt at konsolidere deres Kasser økonomisk i en saadan Grad, at de var i Stand til at ride den Storm af, som nu staaer for Døren. Maa jeg sige, at for en hel Del af disse Kassers Vedkommende er Forholdet det, at deres Medlemmer forinden den gode Arbejdsperiode havde været ude i en meget lang Arbejdsløshedperiode, saa at deres Kasser i Forvejen var tømte, og der skal jo da meget til for igen at kunne fylde en saadan Arbejdsløhedskasse i en saadan Grad, at den er i Stand til at kunne staa overfor dette, at saa godt som alle vedkommende Fags Medlemmer bliver arbejdsløse.

Den højtærede Indenrigsminister mente, at det ikke kunde være mig ubekendt, at blandt andet Bogtrykkerfaget havde haft

en god Tid med meget Arbejde. Ja, det er rigtigt, at Bogtrykkerfagets Arbejdere har haft meget Arbejde, men ikke Arbejde med nogen meget stor Fortjeneste, for naar Indtægten i den Tid, da man havde det gode Arbejde, ikke oversteg en Gennemsnitsløn af 94 Kr. — det er først i den allersidste Tid, der er kommet mere til; paa den Tid, da man kom ind i Arbejdsløhedskassen, var Gennemsnitsindtægten 94 Kr. for Bogtrykkerarbejdere — vil man forstaa, at man ikke heraf lægger store Kapitaler op.

Den højtærede Indenrigsminister sagde saa en lille Elskværdighed til mig om, at min Tale om Mangel paa Interesse og Forstaaelse fra den højtærede Regerings Side var noget, som var „talt ud af Vinduet“. Ja, det er netop Fejlen, at hver eneste Gang vi fra vor Side har paakaldt Regeringens Interesse for Arbejdsløshedsspørgsmaalet, saa har det været et Raab i Ørkenen, saa har det været som talt ud af Vinduet.

Gunnar Fog-Petersen: Den højtærede Indenrigsminister vilde afvise mit Angreb vedrørende Tidspunktet for dette Lovforslags Fremsættelse med en Henviisning til, at det Lovforslag, hvis sene Fremsættelse han i Fjor havde angrebet, var af en ganske anden Art end dette. Jeg kan ikke se, der er megen Forskel. Dette Lovforslag er faktisk fremsat for sent, der har faktisk været givet Tinget for kort Tid til at overveje det. Jeg skal aldeles ikke indlade mig paa at drøfte, om den højtærede Ministers Kritik i Fjor var berettiget eller ikke, men han angreb den Gang Regeringen, fordi den kom for sent med Lovforslaget, og nu gør han sig selv skyldig i det samme, thi det er for sent, naar Tinget ikke faar mere Tid, end det har haft i dette Tilfælde. Og dette Spørgsmaal er maaske større end Spørgsmaalet i Fjor, idet hele Industriens truede Stilling burde have været drøftet ogsaa i Forhold til disse Lovforslag. Jeg maa derfor gentage og fastslaa, at den højtærede Indenrigsminister nu gør sig skyldig i samme Fejl, som han bebrejdede den tidligere Regering.

Den højtærede Minister gjorde en Bemærkning om, at Laanene til Grundforbedringer var forberedte. Ja, de er forberedte allerede af den tidligere Regering, som jeg gjorde opmærksom paa. De har været forberedte længe, men de har ikke været forberedte i Praxis, og naar den højtærede Minister siger, at Andragender er indkommet, kan jeg ikke tro, at dette kan være rigtigt, for der har ikke været meddelt Offentligheden noget som helst om, at man